

καὶ τὰ ἔλαβεν σωστά. Ἦσθοντας πληρωμένη καὶ εὐχαριστημένη ἡ πουλήτρα ὡς ἕναν ἄσπρον τόσον διὰ τὸ ἀμπέλι ἢ ὅσον καὶ διὰ τὸ σπίτι ἀπεξενᾶται διὰ τὸ νῦν καὶ διὰ τὸ ἐξῆς κληρονομικὴ ἀπὲ ὅ,τι ἐδῶ ἐπούλη ἢ σεν καὶ δίνει το καὶ παραδίνει το εἰς τὴν δεσποτεία καὶ ἐξουσία τῶν παιδίων τῶν ἀγοραστάδων νὰ τό' χουν καὶ νὰ τὸ ἢ κυριεύουν ὡσαν ἀγοράν τος καλὰ καὶ τέλεια ξεπληρωμένα, ὑποσχόμενη μὲ τὰ λοιπὰν τῆς ὑπάρχοντα ἢ κινητὰ ἀκίνητα ἢ πουλήτρα νὰ διαφεντεύγῃ κληρονομικὴ τοὺς ἀγοραστὲς καὶ κληρονόμους τος διὰ τὴν ἢ κάθεν ἐνόχληση ποὺ νὰ τὸς τύχῃ ἢ ἀπὲ ξένον ἢ ἀπὲ ἐδικὸν καὶ νὰ τοὺς βγάξῃ ἀζημίωτους ἀπὲ παντὸς ἢ προσώπου πινομὴν τῆς παρούσης τῆς πουλησίας, πλὴν εἰς ὅλο τὸ ἐδῶ γραμμένο ἔμειναν τὰ μέρη εὐχα ἢ ριστημένα καὶ ἀγαπημένα καὶ βεβαιώονου τὸ παρὸ ὡς φαίνεται ἐπὶ μαρτύρους.

—κριμετζα ποτε αντονι κοτοπήδι στεργο και βεβαιονο τω παρό ος ανε-
θεν ἐπαρεκαλεσε ἔμεν τον ἠερωμοναχω λικινιο και απογραφα δια λογου
τις και μαρτιρω.

—παπα- φρατζεσκος ζούλις μαρτιρο ος ανοδε.

—νικολός μαγιτός μαρτιρας ος ανοθεν δια χιρός εμου γεοργάκης σμιρνι-
ος και μαρτιρο.

—γλεντα μητερά του πεδιοῦ τοῦ μανολι εδο παρον μαρτιρά ηπο χειρος
μου.

79

Πώληση

1753, [1.] Δεκεμβρίου

Ἦτος Κυρίου 1743, Δικιεβρίου [1.].

Εὐρισκόμενα [...] ὀρφανὰ τοῦ ποτὲ Κωσταντῆ Κορακίτη Μανώλης καὶ Ἰωάννης ἀπὲ τὸν μακαρίτη ἢ πατέρα τος [τὸ ἔμισδ] ἀμπέλι τοῦ Κιερένου στὴν τοποδεσία Μεθύρας καὶ ἐπειδὴ τὰ ὅμοια παιδία ἔχοντας χρεία ἢ εἰς σὲ μερικὰ [μερίδια] νὰ κάμου τὴν ὀπισθεν ἀγορὰ καὶ νὰ πάρουν τὸ ἀμπέλι καὶ σπίτι ἀπὸ τὴν κιερα- ἢ Κριμέντζα θυγάτηρ ποτὲ Ἀντώνη Κο- ντοπίδη ὁποῦ εἶχεν [...] ἰδοὺ τὴν σήμερον δεληματικ(ῶς) ἢ προσωπικὰ τὰ δύο ἀδελφάκια Μανώλης καὶ Ἰω(άννης) πουλοῦσιν διὰ τὴν ὀνομαζομένην ἀφορμὴ τῆς ἀγορᾶς ἢ τὸ ἔμισδ ἀμπέλι τοῦ Κιερένιου στὸ πρόσωπο τοῦ Τρανοῦ Κατζούρη ποτὲ Γιώργη ὁποῖος ἔχει καὶ ποσεδέρει ἀπ' ἢ τὸ δὲ ἄλλον ἔμισδ ἀπὲ ἀγοράν τοῦ ἀπὲ τὸν ἀφ(έντη) Φραντζέσκο Μιχαλίτζη νοτάρι(ος) καὶ τοῦ τὸ πουλοῦν τὸ ἢ αὐτὸ ἔμισδ διὰ ριάλια τριάντα νέτα δίχως το πέπτο τῆς βασιλείας, ν(ούμερο) ρ(ιάλια) 30, σκαθὼς τὰ μέρη ἢ ἐσυμβαστήκασιν καὶ ἀγγαλὰ νὰ ἦτον ἀγορασμένο τὸ ἔμισδ ἀμπέλι τοῦ Κιερένιου ἀπὸ τὸν κύρη ἢ τῶν ἄνωθεν παιδίων ὁποῦ πουλοῦσιν ριάλια

εἰκοσιπέντε σκαθῶς ἡ πούλητικὴ τοῦ γραφῆ [φαίνεται] | εἰς τὲς ὅμοιες
 πρᾶξεις τοῦ πούλητῆ, ὅμως διὰ εὐχαρίστησιν τῶν παιδίων ἔστοντας συ-
 γιενῆς του, τὸς ἔδωκε | παρα[νω] ριάλια πέντε. Ὅθεν τὰ τριάντα ρι-
 ἄλια σωστὰ καὶ σὲ μετρητὴν μονέδα κορέντε | ἔδωκεν καὶ ἐμέτρησεν
 ὁ ἀγοραστὴς Τρανὸς Κουτζούρης τῶν παιδίων ὅπου τοῦ τὸ πούλουσιν
 Μανώλης καὶ Ἰω(άννης) παρὼν καὶ ἡ μητέρα τος καὶ ὁ παπποῦς τος
 κὺρ Νικόλας Μαῖτ(ος) στερχτὰ παιδία μὲ γονιοὺς σ'τούτην | τὴν πού-
 λησίᾳ τὰ ἐλάβασιν ὥς ἕναν ἄσπρον νέτα δίχως τὸ πέπτο τῆς βασιλείας
 κατέμπροσθεν | ἐμοῦ τοῦ γράφοντος καὶ ὑπογραφόντων. Ἐτὶ ἔστοντας
 εὐχαριστημένα καὶ ξεπληρωμένα [παράνω] | ἐγδύνονται καὶ ἀπὲ τὴν
 σήμερο ἀποξενῶνται ἀπὲ τὸ ἐμισθὸ ἀμπέλι τοῦ πατρὸς τος καὶ δίνουν το
 καὶ πα | ραδίνουν το στὴν ἐξουσία καὶ δεσποτεία τοῦ ἀγοραστῆ νὰ τό
 'χη ὅλο καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ ὥς ἀγοράν του | τέλεια ξεπληρωμένο καὶ
 νὰ λάβῃ ζάπτι καὶ κυρίευσίν του μὲ πηγάδιν του μὲ πατητήριν του καὶ
 | μὲ πάσης τοῦ δικιαιώματα καὶ ποσσέσσα ποὺ τοῦ ἀγίζουν, πλὴν εἰς
 ὅλο τὸ ἐδῶ γραμμένο ἔμειναν | τὰ μέρη εὐχαριστημένα καὶ ἀναπαμένα
 τὸ βεβαιώνουν μὲ ἀξιόπιστους μάρτυρες καὶ μὲ | τὴν ὑπόσχεσιν τῶν
 ὑπαρχόντων τος νὰ διαφεντεύγουν τὸν ἀγοραστὴ καὶ κληρονόμους τ(ος)
 στὸ κάθεν ἐνάντιον | καὶ νὰ τὸν ἐβγάσουν ἀζημίωτο διὰ τὴν παροῦσαν
 ἀγορά.

–[μα]νολις κοστατη κορακιτι ος πουλιτις στεργι καὶ βεβεονι το παρο και
 μιν εχοτας | γράματα επαρακαλεσε με πα(πα) φραντζέσκο ζουλη και
 γράψω δια λογου του και μαρτιρο.

–νικόλας μαυτὸς βεβεονι το παρο διὰ χιρὸς δια χειρὸς ἐμου γεοργακης
 σμιρνιὸς καὶ μαρτιρο.

–Γλέντα μητέρα τῶ πεδίο οπου πουλουσην βεβεονει το παρο δια χιρος
 ἐμοῦ τοῦ γράφοντος.

80

Διαιτητικὴ ἀπόφαση

1754, 18 Αυγούστου

Ἔτος Κυρίου 1754, Αὐγούστου 18, S. N., ἐν τὴν Ἀξία.

Ἔστοντας καὶ οἱ κάτωθεν ὑπογραμμένοι ἄλμπιτροι ἐλάβασιν ἐξουσία
 μὲ κοπρομέσσο συνδέμενο | ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ γράφοντος ἀπ' τὸν
 αἰνδεσιμώτατον προεστὸν Κυρίας Καπέλλας ἀφέντη Πέτρο Σιγαλάκη |
 πατέρα τῆς συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπὸ κὺρ Σταμάτη παπα-Λιμπερτᾶ
 διὰ νὰ ἰδοῦν κάποια διαφορὰ | ποὺ ἔτρεχιεν ἀνάμεσον αὐτοὺς ἀπάνω
 στὸ χωράφι ποὺ ἐζῆταν ὁ Σταμάτης ὀνομαζόμενο τοῦ παπα- Ἰω(άννη)
 στὸν Ἀνγκκαδα στὸ μέρος Μελάνω πλησίον παπα-Πανιόλου στὴν βρύση